

خبرسازان

نامه کارگردان عصبانی نیستم به رئیس جمهور:

من دوبار به «تدبیر وامید» رأی داده‌ام، اما بی‌نهایت ناامیدم

● رضا درمیشیان، کارگردان فیلم سینمایی «عصبانی نیستم»، در پی توقف مجدد اکران این فیلم سینمایی نامه‌ای خطاب به رئیس‌جمهور نوشت: بنا بر این گزارش، متن نامه رضا درمیشیان به رئیس‌جمهور به شرح زیر است:

من همان فیلم‌سازی هستم که در شب سی‌ودومین جشنواره فیلم فجر برای آنکه دولت شما در برابر گروه‌های فشار آسیب نبیند، به فشار مسئولان مجبور به انصراف از دریافت جوایز فیلمم شدم، فیلم «عصبانی نیستم»، پنج سال از عمر این فیلم می‌گذرد اما کوبی پنجاه سال بر من گذشته، فیلمم همچنان பலتکلیف است و هربار به بهانه‌ای مانع نمایشش می‌شوند. سسرانجام با تضمین مکتوب سه مدیر رده‌بالای سازمان سینمایی قرار بود چهارشنبه بیست‌وپنج بهمن «عصبانی نیستم!» رنگ پرده سینما را ببیند اما باز هم از نمایشش جلوگیری به عمل آمد. آیا دریافت پنج پروانه نمایش با سانسورهای مختلف، تأیید فیلم در کمیته بازبینی آثار توقیفی، انتخاب چهار تاریخ اکران توسط مسئولان سینمایی و چهاربار ثبت تاریخ اکران در شورای صنفی نمایش، دریافت تعهدنامه کتبی تاریخ قطعی نمایش فیلم از مسئولان سینمایی، پنج سال سکوت و انتظار، درخواست و سؤال نمایندگان محترم مجلس از وزیر محترم ارشاد، هزاران ساعت پشت در اتاق مدیران سینمایی انتظارکشیدن، صدها هزار بار پله‌های سازمان سینمایی را بالاوپایین کردن، سؤال و جواب و باز هم سؤال و جواب برای نمایش عمومی «عصبانی نیستم!» کافی نیست؟!در شرایطی که حضرتعالی مدام از حق سؤال، حق انتقاد، حق اعتراض و حق شهروندی سخن می‌گویید باید فیلمم را پس از چندین‌وچنددفعه سانسور باز هم تکه‌تکه کنیم؟من و دیگر سینماگران مستقل در حسرت تحقق شعارهای انتخاباتی‌تان به هنر و نگاه‌تان به عرصه سینما هستیم. فضای امنیتی در عرصه فرهنگ و هنر در شان سینمای ایران نیست.

جناب آقای دکتر روحانی

من دوبار به «تدبیر و امید» رأی داده‌ام، اما بی‌نهایت ناامیدم.

رضا درمیشیان نویسنده، کارگردان و تهیه‌کننده «عصبانی نیستم»

درجه

پوستر سی‌وششمین جشنواره جهانی فیلم فجر رونمایی شد

● پوستر اصلی سی و ششمین جشنواره جهانی فیلم فجر با استفاده از عکسی قدیمی مربوط به دوران ورود سینما به ایران، رونمایی شد.

به گزارش ستاد خبری جشنواره، این پوستر را علی خورشیدپور طراحی کرده است و در ادامه نگاه فرهنگی هویتی است که در پوسترهای دو دوره گذشته نیز مورد توجه قرار داشت. این دوره از جشنواره جهانی در آستانه یکصدوبیستمین سال ورود سینما به ایران برگزار می‌شود و به همین مناسبت جشنواره جهانی برنامه‌های ویژه‌ای را طراحی کرده است. سیدرضا میرکریمی که برای سومین‌سال دبیری جشنواره را برعهده دارد، گفت: جشنواره جهانی فیلم فجر مهم‌ترین رویداد فرهنگی، هنری جمهوری اسلامی در عرصه بین‌الملل است که قدمتی ۳۶ساله دارد و در رویکرد جدید خود تقویت همکاری و تعاملات آسیایی و منطقه‌ای، پیگیری اثرگذاری‌های متقابل سینمایی، تقویت جنبه‌های علمی و حرفه‌ای سینمایی و حضور فعال در عرصه دیپلماسی فرهنگی را نیز مدنظر دارد. این جشنواره از پایان سی‌وسومین دوره برگزاری خود با و حضور دبیر جدید، صاحب‌دیرخانه دائمی‌شد و در طول این سه سال ضمن برنامه‌ریزی و سازماندهی ارتباطات بین‌المللی، سینمای روز دنیا را نیز زیر نظر دارد. میرکریمی تأکید کرد: برنامه‌ریزی‌ها برای برگزاری سی‌وششمین دوره جشنواره از اردیبهشت‌ماه گذشته آغاز شده، ولی ما به احترام جشنواره ملی فیلم فجر، اطلاع‌رسانی جشنواره جهانی را تا پایان بهمن‌ماه به تعویق انداختیم. میرکریمی اضافه کرد: باشگاه ۳۰ هزارنفری جشنواره و حضور علاقه‌مندان مردمی، دانشجویان، دانش‌آموزان و اهالی حرفه‌ای سینما و رسانه‌های ملی و بین‌المللی پشتوانه برگزاری پررونق جشنواره است و طراحی بخش‌های متنوع جشنواره نونیدک رویداد استاندارد و تراز مطلوب را می‌دهد. دبیر سی‌وششمین جشنواره جهانی فجر گفت: جشنواره اسامال متناسب با اهداف ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی خود از بخش‌های متنوعی برخوردار است و در کنار ارائه چشم‌اندازی از سلاقی مختلف سینمایی جهان و توجه به سینمای جهان اسلام، کارگاه‌های علمی متعددی نیز برگزار می‌کند. میرکریمی گفت: با توجه به موفقیت و اعتبار دو دوره گذشته جشنواره نزد محافل سینمایی و جشنواره‌های جهانی، اسامال شاهد تقاضای گسترده برای حضور در جشنواره بودیم. سی‌وششمین جشنواره فیلم فجر، ۲۷ تا ۲۹ آوریل ۲۰۱۷ تا ۲۰ فروردین ۱۳۹۷ (از دیهشت ۱۳۹۷) به دبیری سیدرضا میرکریمی در تهران برگزار می‌شود.

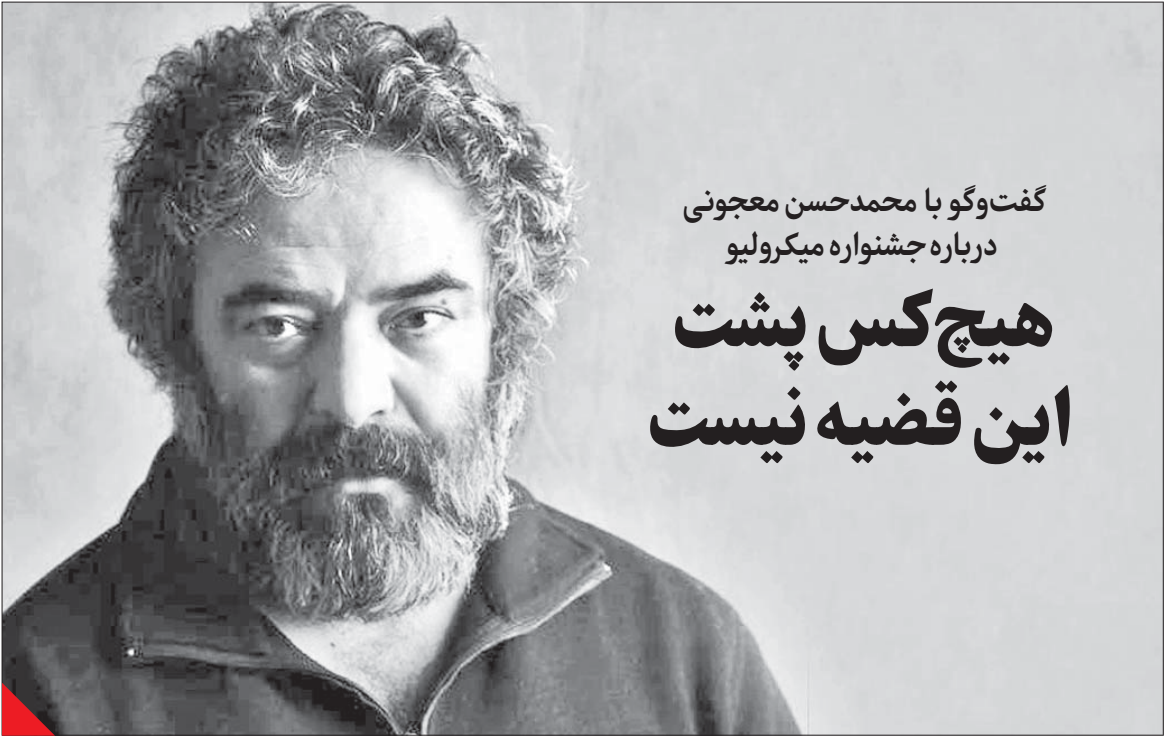
گفت‌وگو با محمدحسن معجونى درباره جشنواره میکرولیو

هیچ‌کس پشت این قضیه نیست

صادق سیادت: چهارمین دوره «جشنواره میکرولیو» از پاییز امسال از سوی گروه تئاتر لیسو با همکاری مؤسسه فرهنگی، هنری نوروز هنر برگزار شده است. به نظر محمدحسن معجونى، سرپرست گروه لیو و یکی از هنرمندانی که خودش نیز در زمینه میکروتئاتر فعالیت کرده است، آنچه در شیوه اجرایی میکروتئاتر تابه‌حال وجود داشته، یک؛ روایت داستان است. این شیوه تا به امروز بیشتر بر پایه ادبیات داستانی بوده تا کنش دراماتیک روی صحنه. دو؛ این تئاتر مانند تئاتر کاغذی/ اسباب‌بازی درون جعبه اتفاق می‌افتد با این تفاوت که بازیگر با بازی‌دهنده به معنای تعریف‌شده حضور ندارد. آنچه حس می‌شود، حضور راوی با صدای وی است و صحنه‌ها طبق روند داستان چیده شده و شکل می‌گیرند. البته قطعا این یک قانون نوشته‌شده نیست... سه؛ صحنه و جعبه کوچک نمایش برای تماشاگران، روی پرده به نمایش درمی‌آید. (پروجکت می‌شود). با معجونى، سرپرست گروه لیسو و از برگزارکنندگان جشنواره میکرولیو، گپ زدیم.

ک در ابتدا از جشنواره میکرولیو بگویید که این جشنواره از چه تاریخی و برای چه هدفی شکل گرفت؟
درواقع دقیقا سال آن خاطرم نیست، اما فکر می‌کنم هفت، هشت سال پیش دور اول آن در فرهنگ‌سرای ارسباران بود که ما این فستیوال را شروع کردیم. آن را با تولید کارهایی با همین عنوان و فرمت؛ یعنی میکرولیو شروع کردیم و درواقع از همان ابتدا هم این جشنواره روحیه پژوهشی داشت؛ برای اینکه حیطه را مشخص کنیم و اثر تولید شود و درواقع آن را معرفی کنیم. به این منظور جشنواره در آن سال برگزار شد و بعد با فاصله و وقفه‌ای

ک در ابتدا از جشنواره میکرولیو بگویید که این جشنواره از چه تاریخی و برای چه هدفی شکل گرفت؟
درواقع دقیقا سال آن خاطرم نیست، اما فکر می‌کنم هفت، هشت سال پیش دور اول آن در فرهنگ‌سرای ارسباران بود که ما این فستیوال را شروع کردیم. آن را با تولید کارهایی با همین عنوان و فرمت؛ یعنی میکرولیو شروع کردیم و درواقع از همان ابتدا هم این جشنواره روحیه پژوهشی داشت؛ برای اینکه حیطه را مشخص کنیم و اثر تولید شود و درواقع آن را معرفی کنیم. به این منظور جشنواره در آن سال برگزار شد و بعد با فاصله و وقفه‌ای

عکس: ایران‌تئاتر

پیش معرفی می‌کردیم، حمایت کردند. آنجا یک رپر-توار هم از این کارهای میکرولیو اجرا کردیم و برای اینکه بهتر بتواند معرفی شود- سمینار هم گذاشتیم، اما چون نیاز به یک جای ثابت دارد که در وهله اول بتوانند زمان‌های مشخصی را به ما بدهند؛ چون معمولا به دلیل بودن اجراهای دائمی که در آن سالن‌های حرفه‌ای هست، زمان مشخصی نمی‌توانند به ما بدهند و اکثرا درگیر همین اجراهای حرفه‌ای خود هستند. مگر اینکه سالی بخواهد خودش را معرفی کند یا دغدغه این کارها را داشته باشد، از این منظر ما با اینها مشارکت می‌کنیم. **کایکسی از مهم‌ترین وظایف دولت در حوزه تئاتر حمایت از جوانان و نوجوانان است، اما متأسفانه این اتفاق نمی‌افتد. نظر شما در این مورد چیست؟**
اینکه شعار می‌دهیم که از جوانان باید حمایت شود یک میحث است و اینکه حمایت می‌کنیم یک مرجحت دیگر است که به عقیده من این اتفاق زیاد نمی‌افتد. این حمایت در جاهایی مانند تئاتر دانشگاهی اتفاق می‌افتد، در جاهای دیگر وجود ندارد، چون اساسا تماشاخانه‌های خصوصی درگیر این هستند که به‌اصطلاح برای خود درآمدزایی کنند و به همین خاطر هم جوانان معمولا چهره‌های شناخته‌شده‌ای برای این کار نیستند و به‌خاطر همین هم حمایت نمی‌کنند. دولت هم که اصلا زیاد علاقه‌ای ندارد، در شعار از جوانان حمایت می‌کنند، اما در عمل معمولاً این اتفاق نمی‌افتد.

یادداشت

بازگشت به ماندلا

خود قرار داده است.

برکناری زوما به دلیل فساد، وضعیت اقتصادی و شرایط رو به افول حزب حاکم، از مدت‌ها قبل بر برنامه سیاست‌مداران و استراتژیست‌های کنگره ملی آفریقا قرار داشت. احزاب مخالف در پارلمان به رهبری ائتلاف دموکراتیک کرارا صلاحیت زوما برای اداره کشور را از طریق طرح سؤال به چالش کشیده بود. باوجوداین، تنها راهکار قانونی کنارگذاشتن او فقط از طریق تصمیم حزب یا مجلس ملی امکان‌پذیر بود. چندین تلاش در راستای زیرسؤال‌آوردن صمت خود کنگره‌های اجرائی حزب و مجلس ملی به‌دلیل افتراق و جبهه‌بندی درون حزبی و نداشتن آرای کافی (دوسوم) در مجلس ملی با ناکامی روبه‌رو شد. با انتخاب سیریل رامافوزا به رهبری حزب در دسامبر سال گذشته، این روند شدت گرفت، ضمن آنکه اول‌گیری اتهامات علیه او، بحران اقتصادی و اخیرا بحران آب در شهر توربستی کیپ‌اون، این روند را شدت داد.

رامافوزای ۶۵ ساله رهبر جدید کنگره ملی و رئیس‌جمهور در آفریقای جنوبی به‌عنوان یک استراتژیست، مذاکره‌کننده ماهر و تاجری موفق شهرت دارد. او در سال ۱۹۹۱ درحالی‌که ۳۹ سال داشت، به‌سطح دبیرکلی ارتقا یافت و تا سال ۱۹۹۹ در این سمت به سامان‌دهی کنگره ملی پرداخت. در دوره چهار ساله انتقال قدرت او (۱۹۹۰-۱۹۹۴) از رژیم آپارتاید تا برگزاری انتخابات دموکراتیک و غیرنژادی رهبری مذاکرات از طرف کنگره ملی را به عهده داشت. توانمندی حرفه‌ای، مهارت قوق‌الاعلام در مذاکره و هوشمندی شخصی او انتقال قدرت را به اتفاق رولف مایر از حزب ملی به آرام‌ترین شکل ممکن میسر کرد. ماندلا در خاطرات خود به‌کرات از سیریل رامافوزا به‌عنوان مذاکره‌کننده‌ای حرفه‌ای یاد می‌کند. زوما برخلاف سلف خود، امبکی، حاضر به استعفا نبود و به صراحت با درخواست کمیته اجرائی حزب برای کناره‌گیری مخالفت کرد. زوما قصد داشت با ارجاع موضوع به مجلس ملی یک‌بار دیگر با یاریگری و خرید آرا، برخی نمایندگان حزب را وادار به عقب‌نشینی کند. به طور طبیعی رای‌گیری برای عدم صلاحیت زوما در پارلمان علاوه‌بر ریسک آن،

ک راجع به توجه به جوانان در دنیای امروز شما چه می‌دانید؟

ببینید جوانان نیروهای جدید و تازه هستند و این نیروی جدید درعین‌حال به نظم حرف زمانه خود را خوب درک می‌کند. این است که باید بتواند چهره امروز ما را تغییر دهد. جوان باید این کار را بکند، چون کسانی که زمانی خود جوان بودند، دنبال یک چیزی بودند و به یک چیزی رسیدند، اصرار دارند که همان را ادامه دهند. جوان یک صدای تازه است بر نیاز امروز، ما مهم است و درواقع اوست که خیلی چیزها و آینده را تغییر می‌دهد.

ک به نظر می‌رسد آثار نمایشی‌ای که جوانان امروزه به صحنه می‌برند به علت نبودن چهره‌ها، سال‌ها خالی هستند. به نظر شما این جوانان را دلسرد نمی‌کند؟

اصلا جوان اشتباه می‌کند که سراغ چهره برود، به‌این خاطر که آن تئاتر دیگر تئاتر نیست؛ تئاتری است که می‌خواهد یک سری آدم را آنجا بکشد. این عمل باعث فقدان تئاتر آماتور می‌شود، چون تئاتر آماتور جایی است که آدم‌ها تجربیات خود برایشان مهم می‌شود، نه‌اینکه تعداد زیادی آدم را بتوانند به آنجا بکشانند. متأسفانه این نگاه جذب تماشاگر وجود ندارد و این در حالی است که جایی باید بتواند از تئاتر آماتور-و تجربی حمایت کند. از زمانی هم که تئاتر خصوصی شد، خوشبختانه دولت احلا حمایت خود را از همه‌جا برداشته است و فقط دلش می‌خواهد فستیوال‌های مناسبتی برگزار کند، همین...

ک شما در حرف‌هایتان گفتید که نباید در تئاترهای آماتوری چهره‌ها حضور داشته باشند و متأسفانه امروزه این قضیه در تئاتر ما زیاد شده است. شما این را چطور می‌بینید؟ به نظر‌تان باعث گیشه‌ای‌شدن تئاتر نمی‌شود؟

شده است و همین الان هم همین است. به‌خاطر اینکه سالن‌های خصوصی می‌خواهند برای خود تولید درآمد کنند و این است که دنبال تئاترهایی هستند که بتوانند خوب مخاطب را جذب کنند و متأسفانه از تئاترهایی که خوششان روی پایشان می‌ایستند استفاده نمی‌کنند و دنبال کسانی می‌روند که همین جریان‌های خیلی معمولی را که فقط در آن صرفا چهره باشد، مورد توجهشان است.

ک شما فکر نمی‌کنید که مخاطب امروزه کمیت را بر کیفیت ترجیح می‌دهد؟

خب همین هم هست. این مخاطب که می‌آید مخاطب ثابت ما نیست. درواقع می‌توانم بگویم که اصلا مخاطب تئاتر نیست؛ اینها تماشاگران موقتی هستند و نه مخاطب تئاتر که فقط تالارها را پر می‌کنند و هدفشان دنبال‌کردن تئاتر نیست.

زیر آسمان فیروزهای

پاسخ منتقد برنامه «هفت» به حاتمی‌کیا

من فرزند این انقلابم ایوزیسیون نیستم

● گروه هنر: غلامعباس فاضلی، منتقد برنامه «هفت»، در واکنش به ابراهیم حاتمی‌کیا که در مراسم اختتامیه سی‌وششمین جشنواره فیلم فجر سخنانی ایراد کرده بود، جوابیه منتشر کرد. در بخشی از آن آمده است: «نمایش پریهایوی شما در مراسم اختتامیه جشنواره سی‌وششم، برای من تداعی‌کننده «شو» کهنه شما در جشنواره نوزدهم بود. همان وقتی که در جلسه مطبوعاتی فیلم «موج مرده» پوزتویهای بریده‌شده فیلم را به دلیل اعتراض به سانسور فیلم توسط سپاه پاسداران روی میز چیدید و در معرض نمایش گذاشتید. در آن جلسه دست‌به‌دامان منتقدان شدید، از آنها خواستید از فیلم شما حمایت کنند، از ک‌خ فقهی‌ها و یکسونگرهای سپاه پاسداران و فرماندهان آن کله کردید. من یادم هست، شما یادتان هست؟ در طول تمام این سال‌ها هروقت منتقدان به شما جایزه داده‌اند با شوق به مراسم آمده‌اید، کلی در مدح آنان سخن گفته‌اید و حتی همسو با برخی از آنان از اصولگرایان انتقاد کرده‌اید. حرف‌هایتان از جشن دهم منتقدان علیه «یائورات» یادتان هست؟! حالا چطور به خود اجازه می‌دهید وقتی چند نفر از اعضای این انجمن، (آه‌کم کسانی که سابقه فعالیت آنها دو الی سه دهه است) از فیلم شما خوششان نیامده چنین زبان به افتر بکشاید و به‌خاطر فیلمی هالی‌وودی و بزرزق‌وبرق که فاصله زیادی با آثار متقدم شما دارد، به آنها برچسب سیاسی بزنید و به «ایوزیسیون» منتسب کنید؟! این‌همه تعارض در زندگی و از بستر این جناح سیاسی به آن جناح رفتن زننده است، اما زنده‌تر از آن قربانی‌گرفتن شما برای تعارضات زندگی‌تان است. که حالا پس از عباس کیارستمی و اصغر فرهادی نوبت منتقدان سینمای ایران فرارسیده است. چه کسی گفته شما ملاک و معیار نظام هستیه که مخالفت با فیلم شما بشود «ایوزیسیون»؟ مگر همین شما نبودید که با فیلم «موج مرده» بزرگ‌ترین ضربه معنوی را به سپاه پاسداران انقلاب اسلامی وارد کردید و به‌خاطر همین رویکرد نهن‌ها فیلم‌تان مدت‌ها اجازه نمایش نداشت، بلکه خودتان هم «منوع‌التصویر» بودید؟ کمتر کسی است که نداند فیلم بد «گزارش یک جشن» شما چرا هشت سال است در محاق توقیف مانده. حالا ایوزیسیون چیست؟! من هشتم یا ششده من سال‌ها در این عرصه با فساد مبارزه کرده‌ام، به‌خاطر آن فحش خورده‌ام، ناسزا شنیده‌ام، و طرد شده‌ام، اما تا امروز کسی برچسب «ایوزیسیون» به من وارد نکرده. از کی تا حالا فیلم سینمایی شما مبنای نظام جمهوری اسلامی ایران شده، که اگر کسی از آن خوشش نیاید، باید متهم به براندازی شود؟! من فرزند این انقلابم، ایوزیسیون نیستم. من در اظهارنظرم درباره سینما آزادم. عرصه نقد فیلم مانند «فدک» ارمغان و عطیه نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران به سینمای ایران است، و دوران خلیفه‌گری غاصبان مد‌هاست سبزی شده؛ اجازه نمی‌دهم این حوزه نه از جانب شما، و نه از جانب هیچ شخص دیگری به‌خطر منافع شخصی غصب شود و مورد تعدی قرار گیرد. استقلال و آزادی منتقدان سینمای ایران که بشارت این نظام مقدس است خشه‌ناپذیر است. اجازه نمی‌دهم به‌خاطر اظهارنظر درباره یک فیلم، آنهم در تلویزیون کشور خودم، به «ایوزیسیون» متهم شوم؟! تاوان فیلم بد شما را من نباید پس بدهم. توصیه می‌کنم به‌جای پیروی از «امیر» ماکیاولی، نهج‌الکلام «امیرالمومنین» را بخوانید تا کمی با مفاهیم آزادی و عدالت آشنا شوید. چراکه متأسفانه شما شمایل تمام‌عیار یک ماکیاولیست را در تاریخ سینمای ایران به نام خودتان ثبت کرده‌اید. دوران برچسب‌زنی به افراد سال‌های زیادی است سبزی شده، و ماهیت شما که رفتن از بستر این جناح به بستر آن جناح است سال‌هاست برای همگان واضح و مبرهن است. عوام‌فریبی کافی است. سوارشدن روی موج احساسات خانواده شهدا بس است. اگر فلان سردار عزیز فیلم شما را دوست دارد، اگر خانواده یک شهید مدافع حرم با فیلم شما رابطه احساسی برقرار می‌کنند، دلیل بر این نیست که من و همکارانم «ایوزیسیون» هستیم. من برای اینکه از فیلمی خوشم بیاید بدهکار کسی نیستم. همکار من در آن برنامه تلویزیونی به فیلم شما «سه ستاره» داده و من «یک ستاره». دیگر از ما چه می‌خواهید؟! شما رفته بودید فیلمی علیه داعش بسازید، اما رفتار شما در مراسم اختتامیه نشان داد متأسفانه خودتان به یک داعشی تبدیل شده‌اید. رفتار شما در مراسم اختتامیه جشنواره سی‌وششم یک رفتار انقلابی نبود، بلکه به نظر می‌رسید در کنگره حزب رستاخیز شرکت کرده‌اید و دارید بیانیه این حزب را قرائت می‌کنید؟! نظام تک‌حزبی سال‌هاست در ایران منسوخ شده آقا! چرا تصور می‌کنید این رفتار فسادآمیز با جامعه ما محلی از اعراب دارد؟! آقای حاتمی‌کیا، فیلم سخنرانی پرافتخاری شما علیه من بارهاوبارها از شبکه‌های تلویزیون و در فضاهای مجازی بخش شده. شما در مراسم اختتامیه جشنواره فجر، مرکز نمایش‌های بی‌میلارا را به «سقیفه بنی‌ساعده» تبدیل کرده‌اید. و من و همکاران ما بی‌آنکه فرصتی برای دفاع از حق و حقوق خود داشته باشیم از طریق «رسانه ملی» در معرض افتراهای بی‌دربی شما قرار گرفته‌ایم. حتما نفسانتی شما ارضا شده است. همکاران را نمی‌دانم، ولی من از این افترای شما درنمی‌گذرم و شما را به فاطمه زهرا (س) وادار می‌کنم.